

[Glønborg]

mange tilfælde også deres hjem på grund af et dårligt år. Vi ved, at mange landmænd har en anstrengt økonomi, men en anstrengt økonomi behøver ikke at være en usund økonomi, og derfor synes vi, at den ordning, der er lagt frem her, er rimelig. Der er ingen flottenhejmeri i det her, der er ingen øsen ud til højre og venstre, men der er en effektiv støtte til at ride stormen af.

Jørgen Tved (FK):

Da jeg læste lovforslaget – og måske især bemærkningerne – igennem, blev jeg lidt i tvivl om, hvorvidt man havde hængt de rigtige ting sammen. Der står, at det er en lov om støtte til landmænd, men jeg har nærmest indtryk af, at det er en støtte til bankerne, for det, man gør i denne sag, er det samme, som man gør i andre sager, nemlig at man kommer bankerne til hjælp, idet man siger: I kan godt låne nogle penge ud – op til 0,5 mia. kr.; vi skal nok garantere, at der ikke er nogen risiko ved det.

Det er også imponerende at opleve, hvordan ordførerne her kan holde masken, når de taler, som de gør. Jeg er i hvert tilfælde imponeret, for man er vel ikke helt uden skyld i den situation, landbruget er bragt i. Her giver jeg naturligvis ikke nogen af medlemmerne æren for den megen regn, der er kommet i sommer, men situationen for landbruget startede vel ikke i sommer?

Jeg har læst dagens aviser, og dér har jeg bl.a. set, at danske landmænd skal købe deres foderkorn i Asien eller i USA for at få det billigt, mens EF's kornlagre sælges til østeuropæiske landmænd eller landbrugere. Det er såmænd i Aktuelt, jeg har set det – den er måske ikke hr. Bjørn Westh helt ukendt – så det er sikkert rigtigt, hvad der stod. Her kunne man altså læse, at man havde bragt landbruget i en så besynderlig situation, at landmændene skulle rundt omkring i verden for at få fragtet foderkorn frem, mens det korn, der ligger på EF-lagrene, altså sælges til Østeuropa. Jeg har indtryk af, at de gnider sig godt i hænderne derovre.

Jeg har også set, at man skal til at importere mælk, for at danske mejerier kan opfylde deres forpligtelser. Og det var vel heller ikke nogen helt ny situation, at man skal til at fragte mælkepulver over Nordsøen eller andre steder fra. Situationen for landbruget er ikke ny.

Når jeg så er imponeret over, at medlemmerne kan holde masken, når de siger, at vi skal komme det betrængte landbrug til hjælp, er det, fordi jeg uvilkårligt må spørge mig selv, hvem der egentlig er skyld i det. For er det ikke det Fællesmarked, som alle ordførerne på en enkelt nær har været ivrige og varme tilhængere af og har medvirket til at vi kom ind i? Jo, det må det vel være. Det er vel EF, der i første omgang har det egentlige ansvar for, at situationen for landbruget er så katastrofal, at man med henvisning til høsten nu kommer og beder om et tilskud.

På baggrund af de overskrifter, man har kunnet se i pressen i den allerseneste tid om, at der i løbet af 3–4 år skal nedlægges ca. 10.000 familiebønder, er det lidt pauvert at komme her og sige: Nu kan vi altså hjælpe de 5.000. Det er på nøjagtig samme måde, som rebet støtter den hængte, for det er jo det, der bliver resultatet af det, man foreslår her.

Bankerne er sikret 100 pct., landbruget bliver yderligere forgældet, og pinen bliver måske skubbet lidt ud. Det er et sejpineri, man er ved at sætte i værk, og det synes vi er en meget dårlig idé. Derfor har vi ingen sympati for dette forslag.

Hvis man virkelig vil gøre noget for landbruget, burde man nok prøve at skabe en eller anden form for gældssanering, som virkelig gik ind til ondets rod, nemlig den gældsbyrde, som også i bemærkningerne bliver omtalt som en virkelig belastning for landbruget.

Hvem er så skyld i det? Ja, er det ikke det, at man med forskellige motiver har tvunget landbruget til til stadighed at modernisere deres produktionsapparat? Det ene år er det korn, man skal satse på – det siger man nu i EF – det næste år er det kødkvæg, og når det ikke duer mere, står landmændene tilbage med forskelligt produktionsudstyr, som de ikke kan bruge til noget som helst. Men de hænger på gælden, og så kan det ikke hjælpe noget, at man kommer her og siger: Nu må vi sikre, at bankerne i hvert tilfælde kan låne nogle af alle de mange penge ud med fuld garanti, som de har for mange af.

Vi kan altså ikke medvirke til dette forslag.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Må jeg først takke for den generelle velvilje, de fleste ordførere har udtrykt over for at kom-